

ע"פ 57705/19 - רפי אופומדו נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעוורים פליליים

עפ"ג 19-05-57705 אופומדו נ' מדינת ישראל

מספר בקשה: 1

לפני כבוד השופט ארז יקואל

ה המבקש

רפי אופומדו

ע"י ב"כ עו"ד ד' דניאל

נגד

המשיבת

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד ר' בר און מפרקליות מחוז תל-אביב (פלילי)

החלטת

מנוחת לפני בקשה לעיכוב ביצוע העונש שהוטל על המבקש ובפרט, רכיב המאסר בפועל שבו.

רקע

1. המבקש הורשע, על פי הodiumו בגדרי הסדר טיעון, בשבוע עבריות של גניבת רכב, לפי סעיף 413 ב' בחוק העונשין, התשל"ג-1977 (להלן: "החוק"); בעבירה של חבלה ברכב בمزoid, לפי סעיף 413 ה' בחוק; בעבירה של הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, לפי סעיף 275 בחוק; בשש עבירות של נהיגה ללא רישיון, לפי סעיף 10 א' בפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א-1961 (להלן: "הפקודה") ובעבירה של נהיגה שלא בהתאם להיתר, לפי סעיף 10 ב' בפקודה.

2. על פי עיקרי עובדות כתוב האישום המתוקן, המבקש רכש משאית גרא, החל לנוהג בה ללא רישיון נהיגה מתאים והשתמש בה בשבוע הזדמנויות שונות לצורך גניבת רכבים מأتרים שונים.

3. בגזר הדין מיום 15.4.19,ណון המבקש ל- 54 חודשים מאסר בפועל בגיןימי מעצרו; לשני מאסרים מותניים; לקנס בסכום של 8,000 ₪ או חלף 10 ימי מאסר; לפיצוי בסכום של 2,000 ₪ לכל אחד מהמתלונים; לפסילת רישיון נהיגה למשך שנה מיום השחרור; לפסילה מותנית של רישיון נהיגה ורכב הגרא חולט.

4. בית המשפט קמא הוסיף ועיכב את ביצוע העונש עד ליום 13.6.19, תוך הותרת המבקש בمعצר בבית מלא וחתת תנאים מגבלים נוספים. המבקש הגיע ערעור על גזר הדין לצד הבקשה דנא לעיכוב ביצוע העונשים שהוטלו עליו.

תמצית טענות הצדדים

5. המבקש טוען, כי העונשים הנכללים בגזר הדין חריגים בחומרתם וכי לא היה מקום לקביעת מתחמי עונישה נפרדים לכל אחת מהעבירות בהן הורשע, כי אם מתחם אחד בלבד. המבקש מוסיף על כך וטוען, כי מתחמי העונשה שנקבעו בגזר הדין אינם תואמים למדיניות העונשה הנהוגת. המבקש מדגיש, כי יש לייחס משקל

משמעותי לשיקול השיקום בעניינו. כך, מתבקש כי יתאפשר לו להמשיך את הליך הטיפול האMBOLטורי שבו החל זה מכבר ולהסתפק בתקופת מעצרו על פני כhana, בתוספת למאסר על דרך עבודות שירות, מבלי חייבו לשאת בעונש מאסר בפועל. לשיטת המבוקש, תחילת ביצוע העונשים תסכל את הליך הערעור ובכך תיפגענה זכויותיו החוקתיות. עוד הודגשו נסיבותו המשפחתיות של המבוקש, בכללן השבר שבו מצאה משפחתו וטקס בת-המצווה שבתו עתידה לחגוג ביום 24.7.19. כן נטען, כי המבוקש לא הפר כל תנאי שנקבע בעניינו והגיע לכל הדינום מלפני בית המשפט קמא.

6. המשיבה, מצדה, מתנגדת לבקשה. לגישתה, המקרה הנדון אינו עולה בוגדר המקרים המצדיקים חריגה מהכלל בדבר ביצוע מיידי של עונשים. הודגשו עבורי הפלילי והתובורתי של המבוקש וחומרת מעשיו. ביחס לשיקול השיקום, טוענת המשיבה כי המבוקש טופל בעבר, התחייב שלא לשוב לسورו ולא לעמוד בכר. ביחס לסייעי הערעור, גורסת המשיבה כי נגזר על המבוקש עונש מידתי, המתכתב עם נסיבות העבירות ועם עבורי. המשיבה מסכמת ומפנה למועד הקרוב שנקבע לשימוש הערעור השומט, כן נטען, את העילה הנטענת לעיכוב ביצוע העונש.

7. שני הצדדים הפנו לאסמכתאות בתימוכין בטענותיהם.

דין והכרעה

8. עינתי בעונות הצדדים, באסמכתאות אלהן הפנו, באזור הדין ובתרשומות שירות המבחן, התחשבתי במלול נסיבות העניין והגעתי למסקנה כי יש לדחות את הבקשה. בנסיבות אצ'ין וambilי לקבע כל מסמות, כי לא מצאתי שישכי הערעור גבוהים במידה המצדיקה את עיכוב הביצוע המבוקש, תכילת הערעור לא تسכל כלל שלא יעכב עונש המאסר ושיקולי השיקום בעניינו של המבוקש אינם מובהקים. להלן אפרט את הנימוקים שביסוד מסקנתי זו.

9. השיקולים אליהם יש להידרש במסגרת בחינת בקשה לעיכוב ביצוע של גזר דין, נסקרו בהרחבה בע"פ 99/111 **שורץ נ' מדינת ישראל** (7.6.00). הכלל העיקרי הוא ביצוע מיידי של גזר דין. בית המשפט רשאי לסתות מכלל זה בהתאם לשיקולים וביניהם חומרת העבירה ונסיבות ביצועה; אורך תקופת המאסר שנגזרה; טיב הערעור וסבירו הצלחתו; עבורי הפלילי של המבוקש והתנהלותו במהלך המשפט; נסיבותו האישיות והשאלה האם הערעור מופנה כלפי הרשעה עצמה או רק כלפי חומרת העונש (ר' גם: ע"פ 12/5957 אווב נ' **מדינת ישראל** (12.9.19)).

10. בהתאם הדברים לעניינו של המבוקש.

אין צורך להרחיב בדבר חומרת העבירות בהן הורשע המבוקש. אך אצ'ין, כי הן בזיהוף נרחב וכי מעשי פגעו בזכות קניין של קרובנותו וסיכוןו את ציבור משתמשי הדרן.

התרשמתי, לעת ההז'ו וambilי לקבע מסמות, כי שישכי הערעור אינם גבוהים במידה כזו שתטה את הcpf לעבר עיכוב ביצוע עונש המאסר שנגזר על המבוקש. לא למיותר לצ'ין, כי כאשר מדובר בערעור המכון כנגד חומרת גזר דין בלבד, תיטה ערכאת הערעור שלא להתערב בחומרת העונש, אלא במקרים חריגים, או כאשר קיימת סטייה ניכרת מדיניות הענישה הרואה (ר' למשל: ע"פ 13/8912 **מדינת ישראל נ' טל** (13.2.2014); ע"פ 15/1170 **פלוני נ' מדינת ישראל** (11.1.16)). בזיהירות המתבוקשת, טרם ניתן לקבוע כי יש בעונות המבוקש ובasmכתאות אלהן

הפנה בכתב העreau, למד באופן מובהק על סיכוי ממשי להפחחת עונש המאסר בפועל שנגזר עליו לתקופה קצרה מתקופת מעצרו.

אשר לשיכוי השיקום של המבוקש, בחוות הדעת מיום 11.4.19 - נמנע שירות המבחן מהמליצה שיקומית, לנוכח כישלון המבוקש בהליך טיפול קודם, קוי אישיותו והעובדת שלא הורתע מעוניינה מחומרה קודמת. נזהה כי בית המשפט קמא ביצע בדיקה עמוקה אשר לנתחנו האישיים של המבוקש ויכולתו להשתתקם. שירות המבחן הגיע לא פחות מ- 10 תסקרים וערכונים בעניינו של המבוקש. בלט המשך התנהגות על פי דפוסים בעיתאים ומגזין הדין יותרת התרשומות שירות המבחן, נזהה כי על אף השיפור המסויים שחיל במצבו השיקומי של המבוקש, לא ניתן לגבות ממצא מושכל בדבר סיכוי שיקומו.

אשר למשך תקופה המעצר, העונש שנגזר על המבוקש אינו מסוג העונשים שתהליכי ריצויים עלולה לייתר את שמיעת העreau, בהתחשב במועד שמיעת העreau הקבוע ליום 8.7.19.

רישומו הפלילי של המבוקש כולל הרשעה בשתי עבירות מרמה, בשתי עבירות קשר הקשור לעשות פשע ובעבירה של הפרת הוראה חוקית. המבוקש ריצה עונש מאסר בן 21 חודשים. רישומו התעבורתי של המבוקש כולל 42 עבירות והוטלו עליו, בין היתר, עונשי פסילת רישון בפועל ועל תנאי וכן מאסר מותנה.

11. הנسبות הקשורות באסמכאות שאליין הפנה המבוקש בתימוכין בבקשתו שונות מעניינו שלו ולא ראויין לנכון לגזר מהן גזירה שווה כմבוקש. בע"פ 5735/18 **גודובסקי נ' מדינת ישראל** (9.1.19), עוכב ביצועו של עונש, בין היתר, לאור בחינת סיכוי העreau מאחר שחומר חקירה "לא מבוטל" הועבר למבחן שם לאחר הגשת ערעוועו על פסק הדין. בע"פ 3726/19 **רוזלנד נ' מדינת ישראל** (5.6.19), עוכב ביצועו של עונש מאחר ששחלפו ארבע שנים מאז בוצעה העבירה והմבוקש, שעברו אינם מכבים, היה משוחרר לכל ארכה של תקופה זו.

12. לא נעלם מעניין אירוע בת המצווה כפי שנקבע, על בקשה המבוקש להעדרת מידת החסד בהיות הסוגיה אנושית ומצפונית. ככל שיולה הצורך, לא נגרעת זכות המבוקש לפנות לגורמים הרלוונטיים בשב"ס בבקשתה לצאת לאירוע המשפחתני, מבלתי שהיא בהחלטה זו כדי לכבל את שיקול דעתם.

13. אכן, לא נפל פגם בהתנהלותו של המבוקש מלפני בית המשפט קמא, אך לאור המקבץ שכונעתי כי עניינו אינו מגבש חריג לכל המצדיק את עיכוב ביצוע העונשיםמושא גזר הדין. הבקשה, אפוא, נדחית בזאת. המבוקש יתיצב לריצוי עונשו כפי הлик המין שעבר ביום 18/6/19 עד השעה 12:00. התנאים בהם מצוין המבוקש נותרים בעינם עד למועד זה.

ניתנה היום, ט' סיון תשע"ט, 12 يونيو 2019, בהעדר הצדדים.